

Motion till riksdagen 2020/21:3853

av Adam Marttinen m.fl. (SD)

med anledning av skr. 2020/21:69 2020 års redogörelse för tillämpningen av lagen om särskild utlänningskontroll

---

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om diplomatiska garantier och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ytterligare restriktioner vid verkställighetshinder och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om presumtion för förvar i kvalificerade säkerhetsärenden och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Lagen om särskild utlänningskontroll utgör regelverket som hanterar kvalificerade säkerhetshot. Den årliga redogörelsen, liksom rapporter och uttalandet från Säkerhetspolisen, visar att lagen används, om än i ringa omfattning och till otillräcklig effekt.

Under senare tid har islamism, radikalism och extremism vuxit sig starkare i Sverige, vilket avspeglas i den ökning av ärenden skrivelsen redogör för. Skrivelsen noterar dock enkom antal gånger lagen i sig tillämpats, inte hur många säkerhetshot som faktiskt utvisats med hjälp av lagstiftningen. Det förekommer exempelvis en rad exempel med extremistiska imamer som Säkerhetspolisen försökte utvisa med hjälp av lagen, dessa verkställdes ej. Säkerhetspolisen hemställde till regeringen om att lagen skulle revideras och flertalet luckor skulle täppas till. Ärendet har nu beretts i fyra år, vilket tyvärr är symptomatiskt gällande regeringens behandling av lagändringar gällande terrorism. Det är angeläget att regeringen nu lägger fram de förslag som utredningen resulterat i och vidtar de åtgärder riksdagen har tillkännagivit.

Utöver det har fler luckor än de som tidigare noterats visat sig under ärendets gång. Exempelvis har regeringens arbete med undanröjande av verkställighetshinder ifrågasatts. Statsrådet Damberg besvarade en interpellation i frågan (2018/19:309) och

uttryckte en viss försiktighet i utvecklingen av arbetet med s.k. diplomatiska garantier. Främst noteras den mottagande statens troliga brist på vilja att göra just detta. Det finns givet den utveckling som framkommit efter interpellationen i fråga, skäl att åter lyfta och utveckla ett arbetssätt eller system kring hur sådana diplomatiska garantier enklare kan komma till stånd. Det bör exempelvis ske genom diplomatiska påtryckningar, såsom indraget bistånd om sådant förekommer, sanktioner eller liknande verktyg i utrikespolitiken.

Vidare bör det noteras att i flera av de ärenden där lagen om särskild utlänningskontroll tillämpats saknas effektiva restriktioner vid verkställighetshinder. Utan att föregå behandlingen av lagstiftningsärendet kring den nu lämnade utredningen om revidering av lagen om särskild utlänningskontroll kan ett par aspekter tas upp.

Det rör restriktioner i de fall utvisningen på grund av verkställighetshinder inte kan genomföras. Detta kan röra ytterligare inskränkningar i rörelsefriheten, exempelvis kommunarrest. Riksdagen riktade i maj 2020 ett tillkännagivande om att utreda ytterligare åtgärder som kan vidtas i dessa fall, det är angeläget att regeringen snarast tillsätter en sådan utredning.

Även frågan om grunder för förvar bör utredas vidare. I viss mån föreslås regleringen av förvar ändras i och med den lämnade utredningen och förhoppningsvis snart kommande propositionen, men det finns utifrån utredningen skäl att utreda ytterligare möjlighet att ta kvalificerade säkerhetsärenden i förvar. Utredningen föreslår bl.a. som grund för förvar en framåtsyftande bedömning av risk för brottslighet. Det torde presumtivt anses att de personer som omfattas av lagen om särskild utlänningskontroll utgör sådana hot mot samhället att de bör hållas i förvar i den mån som är möjligt.

Adam Marttinen (SD)

Katja Nyberg (SD)

Bo Broman (SD)

Ebba Hermansson (SD)